

עפ"ת (באר-שבע) 14887-11-12 - עולה עודה נ' מדינת ישראל

עפ"ת (באר-שבע) 14887-11-12 - עולה עודה נ' מדינת ישראל מחוזי באר-שבע

עפ"ת (באר-שבע) 14887-11-12

עולה עודה

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[24.06.2013]

לפני: כבוד השופט טלי חיימוביץ

המערער ובא כוחו עו"ד קפח בשם עו"ד חודורוב

ב"כ המשיבה עו"ד ודים סיגל

פסק דין

ערעור על חומרת העונש בגזר דין של בית משפט השלום לתעבורה באילת (כב' השופט לייבו), בפ"ל 1048/09 מיום 16.10.12.

המערער הורשע על פי הודאתו, בעבירות של נהיגה בפסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה, שימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בתוקף, לפי סעיף 2 (א) לפקודת ביטוח רכב מנוע [נוסח חדש] תש"ל - 1970, אי ציות לשוטר במדים לפי תקנה 23(א)(2) לתקנות התעבורה, ונהיגה ללא חגורת בטיחות, לפי תקנה 83(א) לתקנות התעבורה, ונגזרו עליו עונשים של מאסר בפועל ל- 8 חודשים, פסילה בת 81 חודש ומאסר מותנה.

על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 25.2.09, נהג המערער ברכב בהיותו פסול לנהיגה, ללא חגורת בטיחות, וכשנתבקש על ידי שוטר לעצור, לא עשה כן. בנוסף, רישיון הנהיגה שלו פקע בשנת 1998.

למערער 35 הרשעות תעבורה קודמות בוותק נהיגה של 17 שנה. בית משפט קמא התייחס לעבר זה בגזר הדין, וציין כי הרשעות התעבורה הקודמות של המערער כוללות הרשעות בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף (5 הרשעות), נהיגה ללא רישיון נהיגה משנת 2004, נהיגה בזמן פסילה משנת 1999. עוד אזכר בית משפט קמא את תסקיר שירות המבחן, לפיו למערער נטייה להשליך אחריות על גורמים חיצוניים.

ב"כ המערער טוען בכתב הערעור, כי בית משפט קמא החמיר יתר על המידה, הן בעונש המאסר והן בעונש הפסילה. לטענתו, שיקולי שיקום לא הובאו בחשבון כלל, והיה מקום לגזור עונש קל יותר, על מנת לעודד את המערער במאמצי השיקום שלו. בנוסף, עקרון השוויון בין נאשמים לא נשמר, היות והעונש חורג ממתחם העונש ההולם.

ב"כ המשיבה לא התנגד לצמצום תקופת הפסילה. אשר למאסר, אין הוא חורג, לטענתו, ממתחם העונש ההולם. הוא מפנה לאורכה של תקופת פקיעת הרישיון, ולעבירות הנוספות שביצע המערער במהלכה. תקופת הפקיעה הארוכה גם פוגעת בבטיחות המשתמשים בדרך באשר היא מונעת מהרשויות לפקח על המערער כנהג. להשלמת התמונה יצוין כי המערער הופנה לממונה על עבודות השירות ונמצא כשיר לריצוי מאסר בעבודות שירות. לאחר ששמעתי את טענות ב"כ הצדדים נחה דעתי כי דין הערעור להתקבל.

עונש המאסר שנגזר על ידי בית משפט קמא מצוי במתחם העונש ההולם. עם זאת, אני סבורה כי בשקילת הרף העונשי בתוך המתחם, לא ניתן משקל מספיק לעובדה שזהו מאסרו הראשון של המערער, ולענישה נהגת. כשבוחנים את העונשים שהושתו על המערער הזה בעבר, בעבירות של נהיגה כשתוקף רישיון הנהיגה פקע, ניתן לראות שהושתו עליו עונשים קלים הרבה יותר, אפילו ללא מאסר מותנה. ברי כי חזרתו של המערער על אותן עבירות בדיוק, מצדיקה החמרה משמעותית בענישה, אולם גם כאן יש מקום להדרגתיות.

אשר על כן אני מורה כי תקופת המאסר תהיה בת 6 חודשים ותרוצה בעבודות שירות בבית חולים שניידר החל מיום 16.7.13.

אשר לפסילה, לאחר שב"כ המשיבה הסכים בהגינתו לצמצום התקופה, אני מעמידה את תקופת הפסילה על 5 שנים, אליה תצטבר תקופה נוספת של 5 חודשים מהפסילה המותנית שהופעלה, והיתר בחופף. סה"כ ירצה המערער 5 שנים ו- 5 חודשי פסילה בגין גזר דין זה.

ניתנה והודעה היום ט"ז תמוז תשע"ג, 24/06/2013 במעמד הנוכחים.